

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 75:

Forslag til folketingsbeslutning om salg af Tele Danmarks aktier.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 5/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Tilbage i juni 1990 indgik den daværende regering bestående af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre en politisk aftale med Socialdemokratiet vedrørende den danske telestruktur.

Aftalen udgjorde grundlaget for oprettelsen af Tele Danmark og indeholdt samtidig de grundlæggende rammer for den danske telekommunikationspolitik.

I 1990-aftalen fastlagdes det, at statens ejerandel i selskabet skulle være 51 pct., mens den resterende del af aktiekapitalen skulle tilhøre private investorer.

1990-aftalen blev indgået som følge af den stigende konkurrence inden for international telekommunikation og med henblik på at adskille – jeg understreger adskille – regulerende myndighedsopgaver fra udførende opgaver. Aftalen er politisk fulgt op ved tillæg i juni 1993 og i februar 1994.

Vi befinder os i øjeblikket her i Folketinget midt i lovgivningsprocessen omkring den samlede teleliberalisering. I løbet af foråret vil jeg fremsætte en række telelovforslag som opføl-

ning af det indgåede teleforlig. Telestyrelsens uafhængighed af såvel Forskningsministeriet som forskningsministeren i forbindelse med varetagelsen af tilsynet med telesektoren vil komme til at spille en central rolle i disse forslag.

Når den samlede lovpakke er gennemført, vil det være naturligt at videreføre drøftelserne om teleområdet.

Herudover vil jeg nævne, at de spørgsmål, der rejses i forslaget omkring Tele Danmarks handlefrihed på et frit konkurrerende marked, har været rejst allerede i forbindelse af indgåelse af aftalen i 1990 under den borgerlige regering og i øvrigt i forbindelse med tillægsaftalerne under Nyrup-regeringerne.

Både den borgerlige regering i 1990 og Nyrup-regeringerne har hele tiden anerkendt sondringen imellem statens rolle som aktionær og statens rolle som regulerende myndighed. Det er understreget gang på gang i alle de politiske aftaler, der har været, som jeg håber alle de politiske partier fortsat bakker op og følger.

Denne sondring var en forudsætning i forbindelse med aktiesalget i 1994. Bag dette salg stod også partierne Venstre og Det Konservative Folkeparti. At forfølge telepolitiske målsætninger gennem ejerskabet vil således alene af den grund ikke være muligt. Det vil være et brud med børsprospektets forudsætninger, og det er jo ikke så godt. Det er klart regeringens opfattelse, at telepolitik skal føres gennem lovgivning og ikke gennem ejerskabet af Tele Danmark.

Den overordnede telepolitiske målsætning er at gennemføre en ny omstrammet telelovgivning, der gør spørgsmålet om ejerskabet af Tele Danmark uinteressant. Denne lovgivning vil indeholde alle de nødvendige instrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af de telepolitiske mål.

Endelig vil jeg nævne, at Tele Danmark ikke har givet udtryk for, at statens ejerskab udgør en hindring for selskabets handlefrihed på et frit og konkurrerende marked.

I 1996 blev der nedsat en arbejdsgruppe med embedsmænd fra Forskningsministeriet og Finansministeriet med henblik på at gennemføre et analysearbejde omkring Tele Danmark. Arbejdet, der inddrager såvel juridiske som finansielle rådgivere, har bl.a. til formål at undersøge perspektiverne for statens ejerskab.

Jeg vil naturligvis nøje følge resultaterne af arbejdsgruppens analyser, og jeg vil love at holde Folketingets telepolitiske ordførere orienteret.